

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-21/14 P

Comisia Europeană împotriva Rusal Armenal ZAO

„Recurs — Dumping — Importuri de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și China — Aderarea Republicii Armenia la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) — Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Compatibilitate cu Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT)”

Sumar — Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015

1. *Acorduri internaționale — Acord de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului — GATT din 1994 — Imposibilitatea invocării acordurilor OMC pentru contestarea legalității unui act al Uniunii — Excepții — Act al Uniunii prin care se urmărește punerea lor în aplicare sau care se referă expres și precis la acestea*

(Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994; Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, „Acordul antidumping 1994”)

2. *Acorduri internaționale — Acord de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului — GATT din 1994 — Imposibilitatea invocării acordurilor OMC pentru contestarea legalității unui act al Uniunii — Excepții — Act al Uniunii prin care se urmărește punerea lor în aplicare — Criterii de apreciere*

[Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, „Acordul antidumping 1994”, art. 2; Regulamentul nr. 384/96 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2117/2005, considerentul (5) și art. 2 alin. (7)]

3. *Acorduri internaționale — Acord de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului — GATT din 1994 — Imposibilitatea invocării acordurilor OMC pentru contestarea legalității unui act al Uniunii — Excepții — Act al Uniunii care se referă expres și precis la acestea — Trimitere generală la acordul menționat — Excludere*

[Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, „Acordul antidumping 1994”, art. 2; Regulamentul nr. 384/96 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2117/2005, considerentul (5) și art. 2 alin. (7)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 37-41)

2. Sistemul antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) poate, în anumite cazuri, să constituie o excepție de la principiul general potrivit căruia instanța Uniunii nu poate controla legalitatea actelor instituțiilor Uniunii în raport cu conformitatea lor cu normele acordurilor OMC.

Totuși, pentru ca o astfel de excepție să fie admisă într-un caz particular, trebuie în plus să se stabilească corespunzător cerințelor legale că legiuitorul și-a manifestat voința de a pune în aplicare în dreptul Uniunii o obligație specială asumată în cadrul acordurilor OMC.

În acest scop, nu este suficient că din considerentele actului Uniunii în cauză reiese în mod general că adoptarea sa a avut loc cu respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii. Dimpotrivă, este necesar să se poată deduce din dispoziția specifică de drept al Uniunii contestată că ea vizează punerea în aplicare în dreptul Uniunii a unei obligații speciale care rezultă din acordurile OMC.

Or, în măsura în care Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (Acordul antidumping) nu conține norme specifice referitoare la țările membre ale OMC care nu au economie de piață, nu se poate stabili o corespondență între, pe de o parte, normele care figurează la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul nr. 2117/2005, referitoare la importurile care provin din țări membre ale OMC care nu au economie de piață, și, pe de altă parte, normele definite la articolul 2 din Acordul antidumping. În consecință, dispoziția respectivă din regulamentul menționat nu poate fi considerată o măsură destinată să asigure în ordinea juridică a Uniunii executarea unei obligații speciale asumate în cadrul OMC.

În plus, expresia, cuprinsă în considerentul (5) al Regulamentului nr. 384/96, potrivit căreia trebuie să se transpună „în măsura posibilului” normele Acordului antidumping în dreptul Uniunii trebuie înțeleasă în sensul că, deși legiuitorul Uniunii intenționa să țină seama de normele Acordului antidumping la adoptarea acestui regulament, totuși el nu a manifestat voința de a efectua o transpunere a fiecăreia dintre aceste norme în regulamentul menționat.

(a se vedea punctele 44-46, 50 și 52)

3. Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul nr. 2117/2005, nu face trimitere în mod expres la nicio dispoziție precisă din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, trimiterea generală la dispozițiile acestui acord în considerentul (5) al aceluiași regulament fiind, ea singură, insuficientă pentru a concluziona în sensul existenței unei asemenea trimiteri.

(a se vedea punctul 59)